

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ

1948

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ & ΣΙΑ Α. Ε.
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",
38 - ΟΔΟΣ ΤΣΩΡΤΣΙΛ - 38
ΑΘΗΝΑΙ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

ΑΝΕΚΔΟΤΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

Η ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΚΑΒΑΦΗ

Τὸ ἀνέκδοτο τοῦτο κείμενο τοῦ Κ. Π. Καβάφη, τόσο χαρακτηριστικό καὶ τόσο σημαντικό, μᾶς παραχωρήθηκε πρόθυμα ἀπὸ τὸν κ. Ἄλ. Σεγκόπουλο, κληρονόμο τοῦ ποιητῆ, μετὰ τὴν δεδαίωση μάλιστα ὅτι ἐγκαινιάζει τὴν παρουσίαση σειρᾶς ὁλόκληρης ἀπὸ ἀνέκδοτα χειρόγραφα τοῦ. Ὁ κ. Ἄλ. Σεγκόπουλος καὶ τὴν «Γενεαλογία», ποὺ δημοσιεύεται σήμερα, καὶ τ' ἄλλα κείμενα, ποὺ θὰ παρουσιάσει ἀρχότερα, θὰ τὰ παραδώσει στὸ Μουσεῖο Μπενάκη, ὅπου, βέβαια, θὰ ἔχουν ἀπὸ τὸν ἴδρυτή του καὶ φίλο καὶ θαυμαστή τοῦ ποιητῆ τιμητικὴ θέση.

Η «ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ»

Α'.

Οἱ Καβάφηδες εἶναι Κωνσταντινουπολίτικη οἰκογένεια. Ἄλλ' ἀπ' τὴν ἀρχὴν τοῦ 19ου αἰῶνος ἀρχισαν νὰ φεύγουν ἀπ' τὴν Κωνσταντινούπολι, καὶ ἀπ' τὰ 1855 σπῖτι Καβάφικο δὲν ὑπῆρχε πιά ἐκεῖ. Τόσο ποὺ θεωρήθηκαν μᾶλλον Ἀλεξανδρινὸ γένος. Ἀπ' τὰ 1845 εὐρίσκονται στὴν Ἀλεξανδρεία, καὶ ἐστάθηκαν ἀπ' τοὺς ἰδρυτὰς τῆς Ἀλεξανδρεινῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος (βλ. Τσοκοπούλου «Ἑλληνικὴ Ἀλεξανδρεία», 1896, Τυπογρ. Σταυριανοῦ, Ἀθῆναι). Μετὰ τὴν Ἀλεξανδρεία ἡ σχέση τῆς οἰκογενείας ἀνεβαίνει καὶ πρὸ παλιὰ ἀπ' τὰ 1845. Ἐνας συγγενὴς των περὶ τὸ 1800 ἦταν ἐκκλησιαστικὸς τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας. Τὸ πρῶτο σπῖτι ποὺ κατοίκησεν ἡ οἰκογένεια στὰ 1850 ὑπάρχει ἀκόμη. Εἶναι στὸ τέλος τῆς πλατείας Μωχάμετ Ἄλη, ὀλίγο πρὶν μπεῖς στὴν Ὀδὸ τῶν Φράγκων ἦταν 14 καμάρων σπῖτι καὶ ἀνηκούσας στὴν οἰκογένεια Τσιτσίνια. Μερικοὶ παλαιοὶ Ἀλεξανδρινοὶ, τὸ ἔλεγαν Ὀκέλλα (ο' cole Οἰκία ἢ Μέγαρον) Καβάφη. Ἡ πλατεία Μωχάμετ Ἄλη, ἡ Ὀδὸς Φράγκων, ἢ Ὀδὸς Ἀναστάση ποὺ εἶναι τώρα—τουλάχιστον ἡ δυὸ τελευταῖες ὁδοὶ—τὰ ταπεινότερα, ἦσαν τότε τὰ ἀρχοντικότερα μέρη τῆς Ἀλεξανδρείας.

Ἡ καταγωγὴ ὅμως τῆς οἰκογενείας εἶναι Βυζαντινὴ. Αὐτὸ βρῖσκω ἀπ' ὅ,τι μπόρεσα νὰ ἐξετάσω—ἀνεβαίνοντας ἴσια μετὰ 1740 περίπου.

Εἶχαν σπῖτια καὶ περιβόλια δικά τους στὰ Ψωμαθεῖα.

Στὸ Μπαλουκλή ἔχει οἰκογενειακοὺς τοὺς τάφους τῆς ἐποχῆς 1800-1850.

Ὁ πρῶτος τῆς οἰκογενείας γιὰ τὸν ὅποιον γνωρίζω τίποτε μετὰ θετικότητά εἶναι ὁ Πέτρος (περίπου 1753—περίπου 1820). Αὐτὸς ἀγκαλιὰ καὶ Κωνσταντινουπολίτης ἐπέρασε πολὺ μέρος τῆς ζωῆς του στὴν Φιλιππούπολι, ὅπου εἶχε καὶ συγγενεῖς, ἐκ μητρὸς ἴσως. Στὴν Κωνσταντινούπολι διετέλεσεν ἀπ' τοὺς διακρινομένους ἐμπόρους, καὶ εἶχε καὶ τιμητικὴ λαϊκὴν ὑπουργεία στὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον. Ἦταν καὶ αὐτὸς καὶ κατόπιν ὁ υἱὸς τοῦ Ἰωάννης, ἐπίτροποι τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου εἰς Ψωμαθεῖα, καὶ ἐκ τῶν προϊσταμένων τοῦ ἐκεῖ Γραικορθοδόξου λαοῦ. Φίλοι των, γείτονες, καὶ συνεπίτροποι στὰ ἐκκλησιαστικά, καὶ κατόπιν συγγενεῖς, ὡς ἐκ τῆς ἐπιγαμίας τοῦ Γεωργίου (Ἰωάννου) Καβάφη μετὰ τὴν Μαρία Θωμᾶ, ἦσαν ὁ Ἰκπλικτοῦς καὶ τὰ παιδιὰ του, οἱ ἰδρυταὶ τῆς πλουσίας καὶ ἐπιφανοῦς οἰκογενείας τῶν Ἰωνίδηδων, ἡ ὁποία καθ' ὄλον τὸν 19ον αἰῶνα διέπρεψε μεταξὺ τῶν Γραικῶν τῆς Λόνδρας. Ἰωνίδηδες καὶ Καβάφηδες ἐστάθηκαν καὶ συνέταιροι στὸ ἐμπόριο περὶ τὰ 1830. Εἶχαν κατάστημα ποὺ εἰσήγαγε εἶδη ἀπ' τὴν Ἀγγλία στὴν Κωνσταντινούπολι. Ὁ Ἰωάννης Καβάφης

(1) Γ'.—Ὅλα τὰ παιδιὰ τοῦ Ἰωάννου ἐγεννήθηκαν στὴν Κωνσταντινούπολι. Ὁ Γεώργιος ἀπέκτησε δυὸ υἱοὺς—ἕναν ἀποθανόντα θρέφος, καὶ κατόπιν τὸν Ἰωάννην (σύζυγός του: Μαριγώ Ἀντωνίου).

(1782 - 1842) διεύθυνε στήν Πόλι, κι' ὁ Ἴκπλικτοῦς στὸ Μάντσεστερ.

Τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου στὰ Ψωμαθεῖα οἱ Καβάφηδες ἦσαν καὶ κτήτορες ἢ ἐκ τῶν κτητόρων. Ἔτσι — ἂν δὲν ἀπατώμαι — ἀκουσα ἀπὸ τὸν Γιωργάκη Φωτιάδη (τὸν ἐκ μητρὸς πάππον μου) δταν ἤμουν νέος πολὺ. Σ' ἓνα παλιὸ ἱστορικὸ βιβλίο παρατηρῶ ποῦ τὴν 15ην Ἰου-

νίου Ράλλη, Χία τῆς Λόνδρας) ἢ Μαρία, τέσσαρες κόρες· ὁ Δημήτριος ἓναν υἱόν, τὸν Παντελῆ· ὁ Πέτρος Ἰωάννης ὀκτώ υἱούς καὶ μιὰ θυγατέρα — Γεώργιον, Πέτρον Ἰωάννην παρασημοφορηθέντα (1884, 1887) με Μετξηδιέ 3ης καὶ Ὀσμάνιέ 4ης, Ἀριστείδην (σὺζυγὸς του: Μαρία Γεωργίου Βούρου, Χία τῆς Ἀλεξανδρείας), Παῦλον ἀποθανόντα βρέφος, Ἀλέξανδρον (σὺζυγὸς του: Θελεξιάκη Δημητρίου Θεοδώρου, Μιτυληναία), Ἐλένην ἀποθανούσαν βρέφος, Παῦλον, Ἰωάννην Κωνσταντίνου, καὶ Κωνσταντίνον τὸν γράφοντα αὐτὰ· καὶ ἡ Ρεξάνδρα τέσσαρες υἱούς καὶ μιὰ κόρη.

Ὁ Ἰωάννης (Γεωργίου) Καβάφης ἦταν ἰατρός. Ἐγεννήθη τὸν Ἰούνιον τοῦ 1838 καὶ ἔζησε στήν Ἀγγλία. Νέος πολὺ ἐπεσκέφθη τὴν Ἀλεξάνδρεια. Ἦταν ἀνθρωπος πολὺ σοφός. Στὸ ἱατρικὸ του στάδιο μεγάλως διεκρίθη, κ' ἔγινεν ἀρχίατρος τοῦ St. Georges Hospital τῆς Λόνδρας, καὶ Ἐξεταστής («Examinee») τῆς Ἰατρικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λόνδρας. Πέθανε τὴν 28ην Ἀπριλίου 1901. Μιὰ ἐνδιαφέρουσα βιογραφικὴ σημείωσις περὶ αὐτοῦ εἱσκατεῖται στὸ «British Medical Journal» τῆς 11ης Μαΐου 1901, καὶ μιὰ ἄλλη στὸν «Τάϊμς» τῆς 2ας Μαΐου 1901. Ἦταν οὐγγαμβρός τοῦ Στεφανῆ Ράλλη, τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τοῦ Καταστήματος Ἀδελφῶν Ράλλη.

(2) Καταγωγὴ: ἀπ' τὸ Νιχώρι, στήν Κωνσταντινούπολι. Μητρικὸ γένος: Σεντουκάκη. Ἐγεννήθη περὶ τὸ 1818 στήν Λόνδρα, πέθανε στὸ 1888 στὴ Λόνδρα (Portland Square). Κυριωτέρα συγγένεια: Οἰκογένειες Ἰωνίδη καὶ Κασαθέτη (Λόνδρα)· Μελά, Νοταρᾶ καὶ Γιωργαλᾶ (Ἀθηναί). Σταυρινάκη (Ἀλεξάνδρεια). Ἡ Θωμάδενες ἦσαν τέσσαρες ἀδελφές· ἢ μιὰ ἢ Γεωργίου Καβάφη, ἢ ἄλλη οὐζυγος τοῦ Λέοντος Μελά (ποῦ ἔγραφε τὸ «Γεροστάθη»), ἢ ἄλλη τοῦ Νοταρᾶ, καὶ ἢ ἄλλη τοῦ Σταυρινάκη. Ἡ μητέρα των καὶ ἡ Ἰκπλικτοῦσθαινα ἦσαν ἀδελφές.

(3) καὶ (5). Οἱ Πιταρίδηδες ἦσαν μιὰ παλαιὰ Κωνσταντινουπολίτικη οἰκογένεια. Οἱ Πλέσσοι ἦσαν ἓνα γνωστὸ Ἡπειρωτικὸ γένος. Τοὺς ἀναφέρει ὁ Σ. Π. Ἀραβαντινὸς στήν Ἱστορίαν του τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ (Ἀθηναίς, Καταστημάτων Σ. Κασσουλίνου, 1895, σελ. 455) ἢ Βασιλικὴ Πλέσσου, τὴν ὁποίαν σημειώνει, ἦταν ἢ πεθερὰ τῆς Ροξάνδρας Ἰωάννου Καβάφη. Ὁ Κωνσταντίνος Πλέσσος πέθανε στὰ 1864· ὁ Φασούλας Πλέσσος, ἀδελφὸς τοῦ Κωνσταντίνου (στρατηγὸς στὸν Ἑλληνικὸ στρατὸ) πέθανε στὰ 1884.

νίου 1782 ἐκάηκαν δυὸ ἐκκλησίαι στὰ Ψωμαθεῖα. Αὐτὸ συμφωνεῖ πολὺ μετὰ τὸ ἀκουσμά μου περὶ κτησίματος τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου· γιατί ὁ Γιωργάκης Φωτιάδης, δταν με ἔλεγε περὶ τοῦ πράγματος, δὲν ἐννοοῦσε πολὺ παλιές ἐποχές ἀλλὰ καμιά δεκαριά ἢ δεκαπενταριά χρόνια πρὶν γεννηθεῖ (ἔγεννήθη ὁ τσελεμπῆς τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1800).

Περὶ τὰ τέλη τοῦ 18ου αἰῶνος Καβάφηδες, νομίζω, ἐπέρασαν στήν Ἰταλία. Οἱ ἀπόγονοί των ἦσαν ὡς τὰ 1884 στὸ Μιλάνο, καὶ τιτλοφοροῦνταν Κόμητες ἢ Μαρκήσιοι. Εἶχα ἀκούσει περὶ τὸ 1886 δτι ἦσαν πολὺ σχετισμένοι μετὰ τὴν πλουσία βιομηχανικὴν οἰκογένειαν Σέσσα τοῦ Μιλάνου. Δὲν μπορῶ ὁμῶς νὰ βρῶ ἀκριβῶς πῶς συνδέεται μετὰ τὴν γενεαλογία τοῦ σπιτιοῦ μου ὁ Ἰταλικὸς αὐτὸς κλάδος.

Δ'.

Ὁ Γεώργιος καὶ ὁ Πέτρος Ἰωάννης ἦσαν οἱ ἱδρυταὶ τοῦ μεγάλου ἐμπορικοῦ οἴκου Καβάφη καὶ Σα. Ἀρχισε περὶ τὸ 1842 καὶ διέλυσε τὸ 1877. Στὴν μεγαλυτέρα του ἀκμὴ συνέκειτο ἀπὸ ἐννιά κλάδους, παντοῦ φέροντας τὸ ὄνομα Καβάφη-Λόνδρα, Λίβερπουλ, Μάντσεστερ, Μασσαλία, Ἀλεξάνδρεια, Κάφρ-Ζαγιάτ, Κάιρον, Μίνια, Κωνσταντινούπολις. Ἀπὸ τὸ 1851 μέχρι τοῦ 1870 ἦτον ὁ μεγαλύτερος ἐμπορικὸς οἶκος τῆς Αἰγύπτου.

Οἱ Καβάφηδες ἐξῆγαν κυρίως γεννήματα ἀπ' τὴν Αἴγυπτον καὶ τὰ ἔστελναν στήν Ἀγγλία. Στὴν Πόλι ἔκαναν μανιφατούρα. Δούλεψαν καὶ στὸν Δούναβι, στήν Βλαχία, σὲ σιτηρὰ περὶ τὸ 1868. Ἀπ' τὸ μεγάλο αὐτὸ κατάστημα τόσοι ἐπέρασαν ποῦ δὲν θ' ἀναφέρω παρὰ μερικοὺς ἀπ' τοὺς διευθυντὰς ἢ ἀνωτέρους ὑπαλλήλους — Ἀλέξανδρος Σταυρινάκης, Ἐπαμεινώνδας Δάρας, Σταῦρος Διλβέρογλους, Παντελῆς Διλβέρογλους, Χαράλαμπος Μεταξόπουλος, Νικόλαος Νοταρᾶς, Χαρίλαος Νοταρᾶς, Νικόλαος Ἀργύρης. Ἦσαν οἱ Καβάφηδες ἀπ' τοὺς πρώτους ποῦ ἔκαμαν ἐκκοκιστικὴ μηχανή γιὰ τὸν βαμβακόσπορον. Ἦταν ἢ μηχανή τους στὸ Κάφρ-Ζαγιάτ. Αὐτὴ, καὶ ἢ περὶ αὐτὴν γῆ, ἀλλάξε χέρια πολλές φορές· τῶρα (1909) ἀνήκει στήν οἰκογένειαν Κα-

Γ. Γ. Ν. Ε. Λ. Ο. Γ. Ι. Α.

Π. Ε. Τ. Ρ. Ο. Σ. Κ. Α. Β. Α. Φ. Η. Σ.

Δέν είναι γνωστόν ποτ' ἐγεννήθη

'Απέθανε περί τὸ ἔτος 1730

Κωνσταντινουπόλεως

Ι. Ω. Α. Ν. Η. Σ.

'Εγεννήθη ἐν Φαναρίφ, Κων]πόλεως 1701

'Απέθανεν ἐν Φαναρίφ, Κων]πόλεως 1762

'Ευδέρνησε τὴν πόλιν τοῦ 'Ιαίου, ἐν Μολδαβία ἐπὶ 5 ἔτη. 'Ἐμεινεν ἀρκετὰ ἔτη ἐν Βιάνα,

ὅπου (περὶ τὸ 1750) ἔλαβε τίτλον κόμητος ἀπὸ τὴν Αδριατικὴν Κυβέρνησιν.

Τῆς συζύγου του τὸ ὄνομα ἦτον 'Ελισάβετ, τὸ ἐπίθετόν της δὲν εἶναι γνωστόν.

Π. Ε. Τ. Ρ. Ο. Σ.

'Εγεννήθη ἐν Φαναρίφ Κων]πόλεως 1740

'Απέθανεν ἐν 'Υψωμαθείς, » 1804

'Ἦτον ἀξιωματοῦχος τοῦ Οἴκ. Πατριαρχείου

'Ενυμφεῦθη τὴν Μαρίαν Θεοδοσίου, ἐκ Θερα-
πειῶν Κωνσταντινουπόλεως τὸ 1772.

Ε. Λ. Ε. Ν. Η.

'Εγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει 1742

'Αγνώστον πότε ἀπέθανεν.

'Ἐζησεν ἐν 'Ενετία.

'Υπανδρεύθη τὸν Γεώργιον Δούκαν,

'Ἠπειρώτην ἔμπορον

Γ. Ε. Ω. Ρ. Ι. Ο. Σ.

'Εγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ 1745

'Απέθανε ἢ τὸ 1795 ἢ τὸ 1797

εἰς Συρίαν

'Αρχιερεὺς τῆς 'Αντιοχειακῆς 'Εκκλησίας

Δ. Η. Μ. Η. Τ. Ρ. Ι. Ο. Σ.

'Εγεννήθη ἐν 'Υψωμαθείς, Κων]πόλεως.

τὸ 1773 ἢ 1774

'Απέθανε νέος πολὺ καὶ ἀγάμος

Ι. Ω. Α. Ν. Η. Σ.

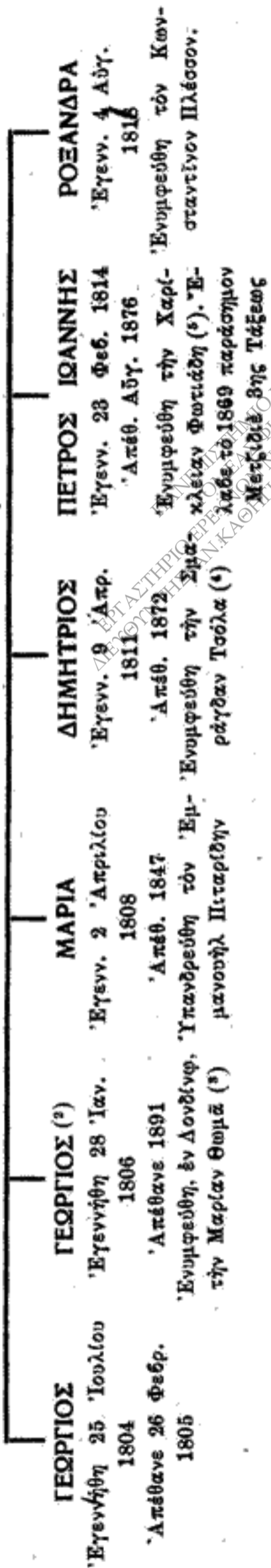
'Εγεννήθη τὸ 1782 εἰς τὰ 'Υψωμαθεία, Κ]πόλεως. 'Απέθανε τὸ 1812 εἰς τὰ 'Υψωμαθεία,

Κ]πόλεως. 'Ενυμφεῦθη τὴν 22αν 'Απριλίου 1803 τὴν Φεβρωνίαν Πάνδου, γενν. τὸ 1786 καὶ ἀποθ. τὸ

1865, (Κωνσταντινουπόλιτις, ἀνεψιὰν τοῦ Παρθενίου, Πατριάρχου 'Αλεξανδρείας : 1788-1805)

'Ἦτον ἔμπορος καὶ κτηματίας.

Εἶναι θαμμένος εἰς τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν ἐν Κ]πόλει. 'Ο τάφος του σώζεται (!).

ΟΙΚΟΣΗΜΑ — 'Επί σφαγίδος (του 1780;) Βυζαντινόν κράνος, Κάτωθι ως είδος σιγίλλου, περίε της δάσεως είδος κλώνων. Λόγιον : «Τοίς «Ρωμαίων έμμενε».

'Επί νεωτέρων σφραγίδων ως κοσμημάτων (1800 - 1870). 'Ελληνικόν κράνος, κάτωθι σταυρός. Λόγιον : «'Υπέρ Χριστοῦ και Ρω-μαίων Γής».

'Ελληνικόν κράνος μόνον. Λόγιον : «'Υπέρ Χριστοῦ και Ρωμαίων Γής».

ΣΤΕΜΜΑΤΑ — Κόμητος (1750).

'Αρχιερατικόν της Συρίας (1785).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ :

(1) Τα όνόματα των υιών και των θυγατέρων του 'Ιωάννου παρασημοφορηθέντα (1880 - 1886) με βαθμόν Μετσίδιέ και 'Οσμανιέ σημειούγται εν τῷ πίνακι. 'Εγεννήθησαν πλην ενός — εν Κ/πόλει ο Γεώργιος απέκτησε δύο υιούς ένα άποθανόντα βρέφος, και κατόπιν τον 'Ιωάννην, η Μαρία τέσσαρας θυγατέρας, ο Δημήτριος ένα υιόν (τον Παντελήν), ο Πέτρος 'Ιωάννης 8 υιούς και μίαν θυγατέρα, Γεώργιον, Πέτρον 'Ιωάννην, 'Αριστείδην, Παῦλον άποθανόντα βρέφος, 'Αλεξάνδρον, 'Ελένην άποθανούσαν βρέφος, Παῦλον, 'Ιωάννην Κωνσταντινον, και η Ροξάνδρα τέσσαρας υιούς και μίαν θυγατέρα. (2) 'Ο Γεώργιος και ο Πέτρος 'Ιωάννης ήσαν οι ιδρυται του μεγάλου έμπορικού καταστήματος Καβάφη & Σα. 'Ιδρύθη περι το 1840 και διέλυσε το 1876. Είς την μεγαλυτέραν του άκμήν συνέκειτο από 8 κλάδους — Λονδίνον, Λίβερπουλ, Μάντσεστερ, Μασσαλία, 'Αλεξάνδρεια, Κάφρ Ζαΐτ, Κάϊρον, Μίγνα. 'Από το 1851 μέχρι του 1870 ήτον ο μεγαλυτερος έμπορικος οίκος της Αιγύπτου.

(3) Καταγωγή : εκ Κωνσταντινουπόλεως. Μητρικόν γένος : Σεντουκάκη. Συγγένεια : Οικογένεια 'Ιωνίδη και Κασσαβέτη (Λονδίνον), Μελά, Νοταρά, και Γεωργαλά ('Αθήναι), Σταυρινάκη, 'Αλεξάνδρεια. ['Απεβίωσε περίπου ογδοηκοντούτις, εν Λονδίνο (Portman Square) το 1887]

(4) Καταγωγή : εκ Χίου. [έγεν. Σεπτ. 1834, απέθ. 4 Φεβρ. 1899].

(5) Καταγωγή : εκ Κωνσταντινουπόλεως. Γένος μητρος : 'Εμμανουήλ. Συγγένεια : Οικογένεια Φωτιάδη, Καλλινοῦς, Παπαλαμπρινου, 'Ηλιάσκου Στρικίδη, Γιαννοπούλου (Κ/πολις), Κουμάς, Τεργέστη. Στέμματα : Πρίγκηπος (Σαμιακόν) αρχιερατικόν Κρασερείας Φιλίππου (18ου αιώνος).

ζούλη. Ἡ μεγάλη τους ἀποθήκη στὸ Μίνετ - ἐλ - Μπάσσαλ εἶναι τώρα κτῆμα τοῦ καταστήματος Πήλ. Τὸ Ἀλεξανδρινὸ γραφεῖο τοῦ καταστήματος ἦταν στὴ θέση ποῦ εἶναι τώρα ἡ οἰκοδομὴ ἀρ. ὁδὸς Σερῖφ. Τὸ γραφεῖο τους στὴν Λόνδρα ἦταν στὸν ἀρ. 31 Thvradneedlr Street. Τὸ γραφεῖο τους στὸ Κάϊρον (περὶ τὸ 1865) ἦταν στὸ τέλος μίας διόδου ποῦ κατέληγεν εἰς τὴν ὁδὸν Μούσκη.

Ἐνα ἄλλο μεγάλο Ἑλληνικὸ ἐμπορικὸ κατάστημα στὴν Αἴγυπτο ἦταν τῶν Κασσαβέτηδων· τοῦτοι ἀρχισαν ὀλίγο πρὶν ἀπ' τοὺς Καβάφηδες καὶ τοὺς ἐπέζησαν ἑπτὰ χρόνια. Πρὶν ἀνοίξουν δουλειὰ στὴν Αἴγυπτο, οἱ Καβάφηδες καὶ οἱ Κασσαβέτηδες ἐμπορεύθηκαν συντροφικὰ στὸ Μάντσεστερ περὶ τὸ 1838 ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Cavafy & Cassavetti ἢ Cassavetti & Cavafy, δὲν ξέρω ἀκριβῶς. Οἱ Κασσαβέτηδες τοῦτοι δὲν ἐγκατεστάθηκαν μὲ τὲς οἰκογένειές των ποτὲ ὀριστικῶς στὴν Αἴγυπτο· ἦταν τὸ σπίτι των μεγάλο καὶ πολὺ στὴν Λόνδρα· κάπως συγγένευαν μὲ τὴν Μαρία (Θωμᾶ) Γεωργίου Καβάφη. Οἱ ἀπόγονοί των ὑπάρχουν.

Πρὸ πολλῶν χρόνων—στὴν παιδική μου ἡλικία—εἶχα ἀκούσει ὅτι εἶχαν οἱ Καβάφηδες ἕνα σῆμα ἐμπορικόν, τὸ ὁποῖον ἦταν τὸ κεφάλι ἑνὸς ἀλόγου. Μὲ αὐτὸ μαρκαρίζαν οἱ ὑπάλληλοί τους κ' οἱ μαγαζιnierηδες τὰ πελώρια σακιά γεμάτα πράγματα ποῦ ἐβγαίναν ἀπ' τὲς ἀποθήκες τους γιὰ ἐξαγωγή.

ΣΤ'.

Ἡ οἰκογένεια Φωτιάδη, ἡ ὁποία σχετίζεται μὲ τὴν οἰκογένεια Καβάφη, ὡς ἐκ τοῦ γάμου τῆς Χαρικλείας Γεωργίου Φωτιάδη μὲ τὸν Πέτρον Ἰωάννην Καβάφη, εἶναι μιὰ παλαιστάτη οἰκογένεια τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀπ' ὅσα ἄκουσα κ' ἐσυμπέρανα ἀπ' τὸν Γεώργιο Φωτιάδη (1800 - 1896) ἦταν ἀπ' τὰ 1680 καταστημένη στὰ Ψωμαθειά, κ' ἀργότερα στὸν Βόσπορο — μεγαλέμποροι (κυρίως πολυτίμους λίθους πωλοῦντες) κ' ἐπίτροποι τῶν κοινῶν πραγμάτων.

Μιὰ φορά, ἴσως περίπου 200 χρόνια πρὶν,

ἐλέγονταν Ταραπχανατζόγλοι, ἀπὸ ἕναν τῆς οἰκογενείας ποῦ ἐστάθηκεν ἐπιτηρητῆς τοῦ Ταραπχανᾶ, ἦτοι τοῦ Νομισματοκοπέου τῆς Τουρκίας.

Στὸν 18ον αἰῶνα ἕνας τῆς οἰκογενείας ἦταν Ἀρχιεπίσκοπος Καισαρείας Φιλίππου.

Ἴδου μερικὰ γενεαλογικὰ των:

Δημήτριος (γεν. περὶ τὰ 1745)· σύζυγός του Κοκὸνα Σμαραγδίτσα, Κωνσταντινουπολίτισσα.

Φώτης (γεν. περὶ τὰ 1770, πέθανε περὶ τὰ 1841) — σύζυγός του Κοκὸνα Μπαλασῆ Σουμελιώτη ἢ Τραπεζούντισσα (ἀπὸ μεγάλο καὶ ἀρχαιότατο γένος): πανδρεύθηκαν τὸ 1794 ἢ 1795 — καὶ ἄλλα τέκνα.

Γιωργάκης (γεν. Σεπτ. 1800, πέθανε Ἰαν. 1896) — σύζυγός του Κοκὸνα Ἐλέγκω Ἐμμανουήλ ἢ Νιχωρίτισσα (γεν. τὸ 1816, πέθανε τὸ 1881): πανδρεύθηκαν τὸ 1833 στὸ Νιχώρι τοῦ Βοσπόρου — καὶ ἄλλα τέκνα.

Αὐτοῦ τοῦ Γεωργίου κόρη ἦταν ἡ Χαρικλεία (Πέτρου Ἰωάννου Καβάφη).

Ἡ οἰκογένεια Φωτιάδη ἐσυγγένευε περὶ τὰ 1820 μὲ τὴν οἰκογένεια Ζαρίφη, κ' ἐπίσης μὲ τὴν οἰκογένεια Παπούδωφ· πῶς ὁμως στέκονταν αὐτὴ ἡ συγγένεια δὲν ξέρω.

Ὁ Γιωργάκης Φωτιάδης εἶχεν: ἕναν ἀδελφὸν μεγαλείτερον, Δημήτριον. Αὐτοῦ παιδιὰ εἶναι Νικόλαος (σύζυγός του Εὐανθία Σταματιάδη), Ἀλέξανδρος (σ. του Ἀθηναῆ Χαριτωνίδη), Εὐθαλία (Ἡλιάσκου), Πολυξένη (Δημητριάδη), καὶ Θεοδόσιον. — Ἐναν νεώτερον Γρηγόριον (υἱὸς του Φώτιος). — Μιὰν ἀδελφὴν ἀποθανοῦσαν ἀνύπανδρον, Σμαράγδαν.

Ἐνας Φωτιάδης, ἐξάδελφος τοῦ Γιωργάκη, ἐστάθηκε, στὰ 1875 (νομίζω), Πρίγκηψ τῆς Σάμου.

Τὰ παιδιὰ τοῦ Γιωργάκη ἦσαν τὰ ἐξῆς: Χαρικλεία (σύζυγός της Πέτρος Ἰωάννου Καβάφης) ἢ μητέρα μου.

Εὐφροσύνη (σύζυγός της, εἰς πρῶτον γάμον, Λεωνίδας Στρικίδης, ἀδελφός τοῦ Κωνσταντίνου Ἀρχιεπισκόπου Σιναίου· εἰς δεῦτερον γάμον, Κωνσταντῖνος Γιαννόπουλος).

Εὐβουλία (σύζυγός της Μιχαὴλ Παπαλαμπρινός).

Ἀμαλία (σύζυγός της εἰς πρῶτον γάμον Ἀλέξανδρος Ψύλλιαρης· εἰς δεῦτερον γάμον,

Χ. Καλλινοῦς, Γεν. Πρόξενος τοῦ Βελγίου, τὸ τελευταῖον ἐν Θεσσαλονίκῃ).

Μανιῶ (ἄγαμος).

Φώτιος (σύζυγός του, Σμαράγδα Ἀγελάστου).
Εὐρυδίκη (σύζυγός της, εἰς πρῶτον γάμον, Πέτρος Κουλιμᾶς· εἰς δεύτερον γάμον Οὐέλτι).

Σεβαστή (σύζυγός της, Λέων Βεράγκας γιὰ Ναιέ, Πρέσβυς τοῦ Βελγίου, τὸ τελευταῖον ἐν Ρώμῃ).

Περὶ τὰ 1825 ὁ Φώτιος Φωτιάδης (ὁ ἐκ μητρὸς πρόπαππός μου) ἔκαμε μιὰ δωρεὰ γαιῶν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων. Ἡ γαῖα αὐτὴ βρισκόνται στὸ Νιχώρι (τοῦ Βοσπόρου) γύρω στὴν Ἀγιοταφίτικὴν Ἐκκλησία τοῦ Ἀγ. Γεωργίου. Οἱ Φωτιάδης γιὰ τοῦτο ἦσαν πάντοτε ἐπίτροποι τοῦ ναοῦ ἐκείνου. Ἦσαν ἐν γένει σχετισμένοι μὲ τὴν ἐκκλησίαν τῆς Συρίας. Στὰ σπίτια των ἐφιλοξενιοῦνταν κ' ἐκόνευαν οἱ Πατριάρχαι τῶν Ἱεροσολύμων καὶ οἱ Πατριάρχαι τῆς Ἀντιοχείας.

Στὴν Ἱδρυσι τοῦ Ὀρθοδόξου Νοσοκομείου εἰς Μπαλουκλή μεγάλως συνετέλεσεν ὁ Γεώργιος Φωτιάδης. Ὁ Γεώργιος αὐτὸς ἦταν ἄνθρωπος ποῦ ἔχαιρε πολλὴν ἐκτίμησι μεταξὺ τῶν Γραικῶν καὶ εἶχε πολλὰς φιλίας μὲ Τούρκους πασάδες. Ἡ λαμπρὴ κηδεῖα του (βλ. «Moniteur Oriental» Κων)πόλεως, 20ῆς Ἰαν. 1896) ἐστάθηκε σὰν ἕνα τεκμήριον τῆς μεγάλης ὑπολήψεως ποῦ τὸν περιέβαλλε. Εὐτύχησα νὰ τὸν γνωρίσω προσωπικῶς.

Ζ'.

Οἱ Καβάφηδες νωρὶς ἀπέκτησαν τὴν ἑλληνικὴν ἐθνικότητα. Ἐχῶ ἕνα διαβατήριον τοῦ Πέτρου Ἰωάννου Καβάφη βγαλμένο στὰς 12 Ἀπριλίου 1849 («ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑπ' ἀρ. 463 καὶ ὑπὸ ἡμερομ. 9 Ὀκτ. 1848 διαβατηρίου τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς»), ἀλλὰ πρωτύτερα εἶχαν καὶ αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφός του Γεώργιος Ἰωάννου Καβάφης γίνεαι Ἕλληνες πολῖται. Κατόπιν ὁ Πέτρος Ἰωάννου ἀπέκτησεν Ἀγγλικὴν προστασία. Μερικὰ ἀπ' τὰ παιδιὰ του ἐγύρισαν στὴν ἑλληνικὴν ἐθνικότητα· ἀλλὰ ἔμειναν στὴν Ἀγγλικήν.

Τὸ ὄνομα γράφεται στὸ Εὐρωπαϊκὸ Cavafy. Κατ' ἀρχὰς δμως (περὶ τὸ 1830)

φαίνεται νὰ γράφηκε Cavafe. Οἱ Μαρκήσιοι Καβάφηδες τὸ γράφουν Cavaffi.

Εἶναι ὄνομα σπανιότατο. Μονάχα τὸ δικό μας γένος τὸ ἔχει, θαρρῶ· γιὰτὶ μιὰ ἄλλη, ὀλιγάριθμη, οἰκογένεια Καβάφη ποῦ βρίσκεται στὴν Ἀνατολή δὲν ξεύρω ἂν δὲν εἶναι συγγενική μας. Αὐτὴ τοῦλάχιστον τοῦτο διατείνεται· ἀλλὰ πόθεν πηγάζει ἡ συγγένεια ἀγνοῶ.

Ἐχει τάφους τῶν Καβάφηδων στὸ Μπαλουκλί στὴν Πόλη (ἀπ' τὴν ἀρχὴν τοῦ 19ου αἰῶνος ἴσα μὲ τὰ μέσα)· στὸ Ἑλλ. Νεκροταφεῖο τῆς Λόνδρας (τέλη τοῦ 19ου αἰῶνος)· στὸ Ἑλλ. Κοιμητήριον Ἀλεξανδρείας (ἀπ' τὸ 1858 ἀρχίζοντας).

Εἰκόνες των λιγοστὲς ἔχει τῶν παλαιῶν. Τῆς Φεβρωνίας Ἰωάννου (Πέτρου) Καβάφη βρίσκεται μιὰ φωτογραφία στὴν οἰκογένεια Πλέσσου, στὴν Κωνσταντινούπολι. Τοῦ Γεωργίου (Ἰωάννου) Καβάφη καὶ τῆς συζύγου του Μαρίας (τὸ γένος Θωμᾶ) ἔχει ἐλαιογραφίαις καμωμέναις ἀπὸ τὸν γνωστὸν ζωγράφον Οὐώτς. Ἐπίσης τοῦ Ἰωάννου (Γεωργίου) Καβάφη ἀπὸ τὸν ἴδιον. Τοῦ Πέτρου Ἰωάννου Καβάφη καὶ τῆς συζύγου του (τῶν γονέων μου) ὑπῆρχαν ἐλαιογραφίαις καμωμέναις (περὶ τὰ 1860) στὴν Ἰταλία ἀπὸ καλὸ ζωγράφο, ἀλλὰ κατεστράφηκαν στὸ 1882 στὴν μεγάλη πυρκαϊὰ τῆς Ἀλεξανδρείας· ἔχω φωτογραφίαις τοῦ Πέτρου Ἰωάννου Καβάφη, στὴν μέσην ἡλικίαν· τῆς συζύγου του καὶ νεανικὲς καὶ τῆς μέσης ἡλικίας. Τοῦ Δημητρίου Ἰωάννου εἶδα μιὰ φωτογραφία.

Τώρα ποῦ γράφω (1909) τὸ ὄνομα φέρουν οἱ ἐξῆς :

Παῦλος· Ἰωάννης Κωνσταντίνος· Κωνσταντίνος· Μαρία (τὸ γένος Βούρου)· Χαρίκλεια Θεοδώρα· Θελεξιόπη (τὸ γένος Θεοδώρου)· Ἐλένη Ἀγγελικὴ Λουκία· Μαριγῶ (τὸ γένος Ράλλη).

Καβάφαινα εἶν' ἐπίσης καὶ ἡ Κέττη Ἰωαννίδη (κόρη Ἰωάννου Γεωργίου).

Τὸ ὄνομα φέρουν ἐπίσης μιὰ χήρα Παντελῆ (Δημητρίου) Καβάφη (δὲν ξέρω ἀπὸ τί γένος εἶναι) καὶ ἡ κόρη της.

Ὁ Γεώργιος Ἰωάννου Καβάφης (1806 — 1891) ἦταν ἄνθρωπος μὲ μεγάλη παιδείαν· ἦταν βέβαια ὁ σοφότερος ἀπὸ τοὺς συγχρόνους του Γραικοὺς ἐμπόρους τῆς Λόνδρας, καθὼς ποῦ τὸ ἔγραψεν ἡ ἐφημερίς «Ἀκρόπολις» τῶν Ἀθηνῶν σὰν πέθανε. Ἦταν φί-

λος τοῦ Κατρη τοῦ αἰρεσιάρχου, κ' ἔτσι μερικοὶ εἶπαν πῶς ἦταν καὶ τῆς αἰρέσεώς του, ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶναι ἀληθινό. Ἐνθυμούμαι παιδί νὰ διάβασα γράμματά του, καὶ μολονότι σὰν σχεδὸν ὄλους τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς του παρενόησε τὰ δικαιώματα καὶ τὴν ἀξία τῆς δημοτικῆς μας γλώσσης ἐν τούτοις εἶχε τὸ ὕφος του μιὰ χάρη δική του, ἐμφαντικὴ ἐνὸς δυνατοῦ καὶ ξεχωριστοῦ χαρακτήρος. Γιὰ τὸν Κοραῆ εἶχε πολλὴν ὑπόληψιν· στὴν ἐκδοσὶ τῶν «Ἀτάκτων» τοῦ 183... τὸν βρῖσκω γραμμένο μεταξὺ τῶν συνδρομητῶν. Κατοίκησε κατ' ἀρχὰς στὸ Μάντσεστερ. Κατόπι στὴ Λόνδρα· πρῶτα στὸ Stamford Hill, ἔπειτα γιὰ πολλὰ χρόνια στὸ Pembroke Gardens Bayswater. Μετὰ τὸ 1876, ἐνοίκιασε σπίτι γιὰ 99 χρόνια στὸ Portland Square. Περίπου 20 χρονῶ ἦταν σὰν πρωτοπῆγε στὴν Ἀγγλία. Τὸ περισσότερο ποὺ ἔφθασε νὰ ἔχει περιουσία ἦταν ὡς δυὸ ἑκατομμύρια φράγκα. Ἄκουσα ποῦ, νέος ὄντας, ἐμπορεύθηκε γιὰ λίγο συντροφικὰ μὲ τὸν Γιωργάκη Ζαρίφη (αὐτὸν ποῦ ἔγινε κατόπιν ὁ περιώνυμος τραπεζίτης).

Ἡ δική μου οἰκογένεια (ἡ μητέρα χήρα καὶ τὰ παιδιὰ της) — παιδί σὰν ἤμουν — κατοίκησε στὸ Λίβερπουλ στὸ 12 Μπαλμόραλ Road, καὶ κατόπι στὴν Λόνδρα στὸ 15 Queensborough Terrace καὶ γιὰ περίπου ἕναν χρόνον (στὰ 1877) στὸ 35 Huskisson Street στὸ Λίβερπουλ.

Στὴν Ἀλεξάνδρεια ἡ οἰκογένεια Πέτρου Ἰωάννου Καβάφη (ἡ πατρικὴ μου) κατοίκησεν ἀπ' τὰ 1860 ἰσὶα μὲ τὰ 1872 σ' ἕνα σπίτι μὲ δυὸ πατώματα στὴν Ὀδὸ Σερῖφ (ἐκεῖ ἐγεννήθηκα· ἐκάηκε τὸ σπίτι· στὸν τόπον του εἶναι ἡ οἰκοδομὴ ἀρ.). Τὸ κάθε πάτωμα εἶχεν ἕξ ἢ ἑπτὰ κάμαρες. Ἐξοῦσεν ὁ Πέτρος Ἰωάννου Καβάφης (ὁ πατέρας μου) μεγάλα· τὸ σπιτικό του εἶχε Γάλλο παιδαγωγό, Ἀγγλίδαν νάρσα, ὑπηρέτας Γραικοὺς ὡς τέσσερες πέντε, χῶρια Ἰταλὸν ἀμαξᾶ κ' Αἰγύπτιον σέση. Τὰ ἐπιπλά του, τ' ἀμάξια, τ' ἀσημικά, τὰ ὑαλικά ἦσαν μὲ λοῦσο σπάνιο τότε μεταξὺ τῶν Γραικῶν. Ἡ περιουσία του ὁμως ἦταν μικρὴ καὶ ὀλίγα ἀφίσεν ἀποθνήσκοντας. Ἀλλὰ ἐκέρδιζε πολλὰ καὶ τὰ ἐξόδευεν ἀφθόνως βαστώντας στὴν κοινωνία ὑψηλὸ βαθμὸ μεγαλεμπόρου.

Ἐσύχναζε καὶ στὴν Ἀντιβασιλικὴν Ἀδλὴ τοῦ Ἰσμαήλ πασᾶ. Ἀρκετὰ στενὸς φίλος του ἦταν ὁ Βασίλειος Γιωργαλᾶς (Διευθυντῆς τῆς Τραπεζῆς Ἀλεξανδρείας — διέλυσε περὶ τὰ 1884· οἱ ἀπόγονοί του εἶναι στὰς Ἀθήνας).

Συγγενεύω μὲ τὴν οἰκογένειαν Τσαλίκην (Κωνσταντινουπόλεως). Ἡ συγγένεια δὲν ἔρχεται ἀπὸ τὸ Καβάφικο, μήτε ἀπ' τὸ Φωτιάδικο, ἀλλ' ἀπ' τὸ Ἐμμανουήλικο σοῖ ἀπ' τὸ ὁποῖον ἐπίσης βγαίνω. Οἱ Ἐμμανουήλ ἦσαν Κωνσταντινοπολίται, Νιχωρίτες. Μιὰ φορὰ — στὰ 1780 περίπου — ἦσαν σημαντικοὶ καὶ πλούσιοι. Τὸ μαρτυρεῖ ὁ σπιτότοπός τους, στὸ Νιχώρι. Τὸ γυαλί τοῦ Γιωργάκη Φωτιάδη καὶ ὁ κήπος του, τὸ πλαϊνὸ γυαλί τῆς κοκόνα Ζωήτσας (μεγάλῃ θεῖα μου ἦταν τούτη· χήρα τοῦ τσελεμπῆ Γιωργάκη Ἐμμανουήλ) καὶ ὁ κήπος του, κ' ἕνα μεγάλο μέρος τοῦ τωρινοῦ ἰσίου δρόμου τοῦ χωριοῦ — καθὼς ποῦ ἦτανε ὄλα τούτα στὰ 1882 σὰν τὰ εἶδα — αὐτὴ ἡ πολλὴ ἔκτασις ἦταν τὸ πατρικὸ τῶν Ἐμμανουήλ. Ἦσαν ἔμποροι στὲς γούνες. Ἀλλὰ περὶ τὰ 1810 εἶχαν ξεπέσει, καὶ περὶ τὰ 1830 ἦσαν πτωχότατοι. Ἡ χήρα τοῦ Μόσχου Ἐμμανουήλ μὲ δυσκολία καὶ τυράννια μεγάλωσε τὰ παιδιὰ της, τέσσερες κόρες τὴν Ἐλέγκω, τὴν Σουλτανίτσα, τὴν Ταροίτσα καὶ τὴν Σμαράγδα, καὶ δυὸ γιουὺς τὸν Γιωργάκη, κ' ἕναν ἄλλον ποῦ δὲν θυμάμαι τ' ὄνομά του. Μιὰ ἀπ' αὐτὲς τὲς κόρες, ἡ Ἐλέγκω, πῆρε τὸν τσελεμπῆ Γιωργάκη Φωτιάδη· μιὰ ἄλλη, ἡ Σμαράγδα, τὸν Σανθόπουλο, Χίον ἔμπορον. Ἡ Ἐλέγκω ἦταν ἡ ἐκ μητρὸς γιὰγιά μου. Ἐνα ἀπ' τὰ παιδιὰ τῆς Σμαράγδας ἦταν ἡ Ρομιλὴ, σύζυγος τοῦ Δημητρίου Τσαλίκην.

Ἡ'.

Ἀπ' τὰ πολλὰ οἰκογενειακὰ γράμματα τῆς ἐποχῆς 1830 - 1870 ποῦ μιὰ φορὰ βρῖσκονταν στὸ σπιτικό μας τὰ περισσότερα δυστυχῶς χάθηκαν ἢ κατεστράφηκαν. Ὁκτὼ ἤδρα μόνον. Εἶναι ὄλα ἀπὸ τὸν Γεώργιον Ἰωάννου εἰς τὸν Πέτρον Ἰωάννου. Τὸ ἀρχαιότερον εἶναι τῆς 26ης Ὀκτωβρίου 1839. Ὁ «Σταῦρος» εἶναι ὁ Σταῦρος Διλβέρογλου (θεῖος τοῦ Πλάτωνος Διλβέρογλου, τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ δικαστοῦ).

Θ'. (Γραμμένο στὰ 1911)

Ὁ Πέτρος Ἰωάννης (Πέτρου Ἰωάννου) ἀπέθανε τὸν Μάρτιον 1891, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
Ἡ Χαρίκλεια (Φωτιάδη) Πέτρου Ἰωάννου Καβάφη ἀπέθανε 4ην Φεβρουαρίου 1899, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
Ὁ Γεώργιος Πέτρου I. Καβάφης ἀπέθανε 3

(ἡ 4) Αὐγούστου 1900, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.
Ὁ Ἀριστείδης Πέτρου I. ἀπέθανεν 8ην Ἰανουαρίου 1902, ἐν Καίρῳ.
Ὁ Ἀλέξανδρος Πέτρου I. ἀπέθανε 21 Αὐγούστου 1903, ἐν Ἀθήναις.
Ἡ Θελεξιόπη (Θεοδώρου) Ἀλεξάνδρου (Πέτρου I.) Κ. ἀπέθανε 3ην Αὐγούστου 1911 ἐν Λωζάννῃ.

Σημ. τ. «Νέας Ἑστίας».—Ἀνάμεσα στὸ Α' καὶ Γ' (σὲ ὑποσημείωση) μέρος τῆς «Γενεαλογίας» ὑπάρχει καὶ τὸ ἀκόλουθο χειρόγραφο τοῦ Καβάφη:

ΠΕΤΡΟΣ

Ἐγεννήθη στὴν Κωνσταντινούπολι περί τὸ 1758. Πέθανε στὰ Φωμαθειὰ περί τὸ 1818. Σύζυγός του: Ἑλένη, Κωνσταντινουπολίτισσα· ἀπέθανε περί τὸ 1819.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Ἐγεννήθη στὰ Φωμαθειὰ, στὴν Κωνσταντινούπολι, τὸ 1779 ἢ 1780. Πέθανε νέος πολὺ καὶ ἄγαμος.

ΙΩΑΝΝΗΣ (1)

Ἐγεννήθη τὸ 1782 στὰ Φωμαθειὰ Κων] πόλεως· κ' ἐκεῖ πέθανε τὸ 1842. Πανδρεύθηκε τὴν 22αν Ἀπριλίου 1808 τὴν Φεδρωνία Πάντζου, Κωνσταντινουπολίτισσα (γεννηθεῖσαν στὸ Φανάρι τὸ 1784, ἀποθανοῦσαν εἰς Πέραν — στὸ σπίτι τῆς Ρ. Πλέσσου—τὸ 1865· ἀνεψιὰν τοῦ Παρθενίου—Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας: 1788-1805). Εἶναι θαμένος στὴν Ζωοδόχο Πηγὴ στὴν Κωνσταντινούπολι· ὁ τάφος του σώζεται.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΜΑΡΙΑ	ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΠΕΤΡΟΣ	ΙΩΑΝΝΗΣ	ΡΟΣΑΝΔΡΑ
Ἐγεν. 25 Ἰουλίου 1804. Πέθανε 26 Φεβρ. 1805.	Ἐγεν. 28 Ἰαν. 1806. Πέθανε 1891, στὴν Λόνδρα. Πανδρεύθηκε τὸ 1837 στὴν Λόνδρα τὴν Μαρία Θωμᾶ (2)	Ἐγεν. 2 Ἀπρ. 1808. Πέθανε 1847, στὴν Κ/πολι. Πανδρεύθηκε τὸν Ἐμμανουὴλ Πιταρίδη (3)	Ἐγεν. 9 Ἀπρ. 1811. Πέθανε 1872 στὴν Κ/πολι. Πανδρεύθηκε τὴ Σμαράγδα Τσόλα (4)	Ἐγεν. 23 Φεβρ. 1814. Πέθανε 187—στὴν Ἀλεξανδρεία. Πανδρεύθηκε τὴν Χαρίκλεια Φωτιάδη. Ἔλαβε τὸ 1869, παράσημο Μετζίδιε.	Ἐγεν. 4 Αὐγούστου 1818. Πέθανε 27 Νοεμρ. 1908. Πανδρεύθηκε, στὴν Κ/πολι τὸ 1850, τὸν Κωνσταντῖνο Πλέσσο. (5)	